

Лисичетата обещаха да мълчатъ. Но щомъ бащата отиде на ловъ, тѣ не се сдържаха и почнаха да се радватъ, че ще вкусятъ довечера отъ сладкото месо на младъ заякъ. Една сврака, която стоеше на близкото дърво, чу всичко. И понеже обичаше постоянно да бѣбри, безъ да се бави, тя отлетѣ на другия край на гората. Първиятъ, който попадна на среща ѝ, бѣше единъ младъ заякъ, който носѣше морковъ за обѣдъ.

— Крр... Крр!

— извика му свраката.

— Знаешъ ли ти, че лисицата ще те готви за вечеря?

Заякътъ се толкова уплаши, че изпусна моркова и разтвори дългитѣ си уши.

— Да, да! Лисичокътъ ще ви изварди на пѣтекката и ще грабне одного отъ васъ.

— Като каза това, свраката се изкиска и отлетѣ.

Заякътъ се спусна къмъ кѣщи и разказа всичко на баща си. Стариятъ заякъ се замисли и рече:

— Деца, никой нѣма да излиза навънъ, защото хитриятъ лисичокъ ще ви излови до едно.

Младиятъ заякъ не спа презъ цѣлата нощъ. Той мислѣше какъ да надхитри лисичока.

— Ще ида да ги подслушамъ и да видя какво кроятъ.

Безшумно той стана отъ леглото и се спусна бѣгомъ къмъ дупката на лисицитѣ. Сърдцето му силно затупа, когато се приближи до своитѣ врагове. Всички още спѣха дълбоко... Какъ да ги подслуша? Изведнажъ Заяйо съгледа до дупката едно голѣмо счупено гърне.

— Ще се скрия въ него! — И той се вмъкна въ гърнето. Само ушитѣ му стърчаха отвънъ.

Най-напредъ се събуди Кума Лиса. Тя бѣше неразположена. Снощи лисичокътъ се бѣше върналъ съ празни рѣце — никакъвъ заякъ не можа да улови.